

Dosarul nr. 3ra-1001/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (jud: S. Suvac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

DECIZIE

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând recursul depus de Serviciul Vamal al Republicii Moldova,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Alexandru Plamadeală împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu
privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea
salariului și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova și a fost
menținută hotărârea din 14 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,

c o n s t a t ă:

La 12 aprilie 2018 Alexandru Plamadeală a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului
administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului și repararea prejudiciului
moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 19 noiembrie 2003 a fost
angajat în funcția de inspector în cadrul Serviciului Vamal al Republicii Moldova,
iar începând cu 23 decembrie 2016 și până la eliberare, a activat în funcția de
inspector superior la postul Vamal Leușeni (PVFI, rutier), Biroul Vamal Centru.

A menționat că prin ordinul nr. 199-p din 14 martie 2018 a Serviciului Vamal,
i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de eliberare din serviciu.

Motivul eliberării a fost presupusa comitere a unor abateri disciplinare și
anume, pentru faptul că în procesul de efectuare a controlului vamal și de perfectare
a trecerii mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter”, cu numărul de
înmatriculare xxxxx, ar fi admis o atitudine eronată față de exercitarea atribuțiilor
de serviciu și nu ar fi depus efortul necesar întru asigurarea unui comportament bazat
pe amabilitate și respect în relațiile cu persoanele cu care a intrat în contact, afectând
imaginea Serviciului Vamal.

Astfel, pârâtul a considerat că dânsul ar fi îngnorat prevederile art. 15 alin. (1) lit. d) și h) al Legii serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2000, precum și pct. 5 alin. (1), lit. a), b) și d), pct.12 alin. (1) lit. a), b) și f) din Codul de conduită al colaboratorului vamal, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1161 din 20 octombrie 2016.

Temeiul juridic invocat de pârât la eliberarea lui din organul vamal a fost art. 26 lit. g) din Legea serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2000.

Reclamantul a declarat că nu este de acord cu actul administrativ, deoarece acesta a fost emis cu încălcarea procedurii, considerându-l ilegal și neîntemeiat, din motiv că nu a comis nicio abatere disciplinară.

A susținut că în timpul efectuării controlului vamal a respectat prevederile legale, dispozițiile interne, normele profesionale specifice activității desfășurate, principiile activității în organele vamale, îndeplinindu-și sarcinile de serviciu conștient, responsabil, obiectiv și imparțial, astfel, deoarece și-a îndeplinit conștiincios îndatoririle de serviciu, actul administrativ urmează a fi anulat.

Totodată, a relatat că actul administrativ urmează a fi anulat și din motivul încălcării prevederilor art. 209 alin.(1) Codul muncii, care prevede că sancțiunea disciplinară se aplică imediat după constatarea acesteia, dar nu mai târziu de 1 lună din momentul constatării.

În cazul dat, a menționat că despre presupusa abatere angajatorul a aflat sau trebuia să afle la 29 ianuarie 2018, pe când sancțiunea disciplinară i-a fost aplicată la 14 martie 2018, cu 16 zile mai târziu decât termenul prevăzut de lege.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 22, 24 ale Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 89, 90 Codul muncii.

A solicitat anularea ordinului nr. 199-p din 14 martie 2018 a Serviciului Vamal cu privire la eliberarea din funcție, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral cauzat în mărirea unui salariu mediu lunar.

Prin hotărârea din 14 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, a fost admisă integral cererea de chemare în judecată. A fost anulat ordinul nr. 199-p din 14 martie 2018 „cu privire la sancționarea lui Alexandru Plamadeală, Biroul Vamal Centru”. A fost restabilit Alexandru Plamadeală în funcția anterior deținută de inspector superior, postul vamal Leușeni (PVF, rutier), Biroul Vamal Centru. S-a încasat de la Serviciul Vamal în beneficiul lui Alexandru Plamadeală, salariul mediu neachitat pentru absența forțată de la serviciu, începând cu 14 martie 2018 și până la data pronunțării hotărârii. S-a încasat de la Serviciul Vamal în beneficiul lui Alexandru Plamadeală, prejudiciul moral în mărirea unui salariu mediu lunar în mărime de 12 648, 97 de lei.

La 22 iunie 2018 Serviciul Vamal al Republicii Moldova a declarat apel împotriva hotărârii din 14 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Prin decizia din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova și a fost menținută hotărârea din 14 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

La 28 martie 2019 Serviciul Vamal al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate și ilegale prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

A relatat că instanțele de judecată greșit au ajuns la concluzia precum că Serviciul Vamal nu a respectat prevederile art. 209 alin. (1) Codul muncii, deoarece în speță, abaterea disciplinară a fost constatată prin încheierea din 26 februarie 2018, iar ordinul cu privire la sancționarea intimatului a fost emis la 14 martie 2018, respectiv termenul de o lună nu a fost încălcat.

De asemenea, a declarat că Serviciul Vamal s-a condus de normele și procedurile legale și a ținut cont de toate circumstanțele speței întru individualizarea sancțiunii disciplinare aplicate.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Este de menționat că decizia instanței de apel a fost pronunțată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ. Respectiv, termenul de declarare al recursului urmează fi calculat conform dispozițiilor instituite de Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 11 decembrie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul depus la 28 martie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu prevederile art. 247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, a casa integral decizia instanței de apel și a restitui cauza instanței de apel, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. d) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și restituie cauza instanței de apel dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, nu poate adopta o soluție finală în acest caz.

În corespundere cu prevederile art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Prin legalitatea hotărârii se înțelege aplicarea corectă a normelor de drept material și procedural de către instanța de judecată care a pronunțat hotărârea. Hotărârea este legală, dacă a fost adoptată în strictă conformitate cu normele de drept material care reglementează raportul material litigios.

Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții, trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

În conformitate cu prevederile art. 194 alin. (2) Cod administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Din materialele dosarului s-a constatat că, înaintând acțiunea împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Alexandru Plămădeală a solicitat anularea ordinului nr. 199-p din 14 martie 2018 a Serviciului Vamal cu privire la eliberarea din funcție, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral cauzat în mărimea unui salariu mediu lunar.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a concluzionat asupra temeiniciei pretențiilor înaintate și a admis cererea de chemare în judecată, a anulat ordinul nr. 199-p din 14 martie 2018 „cu privire la sancționarea lui Alexandru Plamadeală, Biroul Vamal Centru” și l-a restabilit pe Alexandru Plamadeală în funcția anterior deținută de inspector superior, postul vamal Leușeni (PVF, rutier), Biroul Vamal Centru, cu încasarea de la Serviciul Vamal în beneficiul lui Alexandru Plamadeală, a salariului mediu neachitat pentru absența forțată de la serviciu, începând cu 14 martie 2018 și până la data pronunțării hotărârii, precum și a prejudiciului moral în mărimea unui salariu mediu lunar în mărime de 12 648, 97 de lei.

Judecând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 11 decembrie 2018, a respins apelul declarat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova și a menținut hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe referitoare la admiterea cererii de chemare în judecată.

În acest sens, instanța de apel a constatat că contrar prevederilor 209 alin. (1) Codul muncii, apelantul Serviciul Vamal a aplicat sancțiunea disciplinară în privința lui Alexandru Plamadeală, cu depășirea termenului de 30 de zile.

Astfel, instanța de apel a remarcat că sancțiunea disciplinară trebuia să fie aplicată nu mai târziu de o lună din ziua constatării ei, care în speță urmare a

raportului Direcției de integritate și supraveghere, constituie data de 2 februarie 2018.

La fel, instanța de apel a menționat că, chiar și în lipsa încălcărilor procedurale, pentru preținsele fapte invocate în adresa lui Alexandru Plămădeală, în raport cu gravitatea abaterii imputate, sancțiunea este una neproportională.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

În opinia instanței de recurs, soluția instanței de apel este pripită, fiind rezultată din neexaminarea tuturor circumstanțelor cauzei și aplicarea eronată a normelor de drept material, motiv din care decizia contestată nu poate fi menținută.

În susținerea poziției enunțate, instanța de recurs menționează prevederile art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 1 aprilie 2019), potrivit căreia orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

În temeiul art. 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței; este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

După cum denotă materialul probator al cauzei, în scopul asigurării efectuării eficiente a anchetei de serviciu inițiată în baza raportului Direcției integritate și supraveghere nr. 881 din 2 februarie 2018 și în temeiul Regulamentului cu privire la efectuarea anchetei de serviciu, aprobat prin ordinul Serviciului Vamal nr. 101-O din 12 martie 2015, a fost emis ordinul nr. 57-O din 2 februarie 2018 a Serviciului Vamal privind efectuarea anchetei de serviciu de către Direcția integritate și supraveghere.

Potrivit raportului din 21 februarie 2018, Comisia de disciplină a Serviciului Vamal a examinat materialele anchetei de serviciu efectuate de către Direcția integritate și supraveghere, în baza ordinului Serviciului Vamal nr. 57-O din 2 februarie 2018 privind acțiunile/inacțiunile inspectorului principal al postului vamal Leușeni (PVFI, rutier), Alexandru Plămădeală, la efectuarea controlului vamal al mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter”, cu numărul de înmatriculare xxxxx, la data de 29 ianuarie 2018, propunând de a aplica colaboratorului vamal Alexandru Plămădeală sancțiunea disciplinară, eliberarea din serviciu în organul vamal. Totodată, Comisia a remis materialele anchetei de serviciu Direcției integritate și supraveghere, pentru reexaminare și finalizarea acesteia.

Tot din conținutul dosarului rezultă că la 26 februarie 2018 a fost emisă încheierea în temeiul materialelor anchetei de serviciu inițiate prin ordinul nr. 57-O din 2 februarie 2018, fiind propus de a aplica inspectorului principal post vamal Leușeni (PVFI, rutier), Biroul Vamal Centru, Alexandru Plămădeală sancțiunea disciplinară- eliberarea din serviciu în organele vamale.

Prin ordinul nr. 199-p din 14 martie 2018 emis de Serviciul Vamal al Republicii Moldova, reieșind din materialele anchetei de serviciu și luând în considerare gravitatea abaterii disciplinare, în temeiul prevederilor art. 26 lit. g) din Legea serviciului în organele vamale nr. 1150-XIV din 20 iulie 2000, a fost aplicat lui Alexandru Plămădeală, inspector principal, post vamal Leușeni (PVFI, rutier), Biroul Vamal Centru, sancțiunea disciplinară - eliberarea din serviciul în organul vamal.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că temei de admitere a acțiunii de către instanțele ierarhic inferioare a constituit încălcarea procedurii de emitere a ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare și anume, încălcarea termenului de aplicare a sancțiunii disciplinare prevăzut de art. 209 Codul muncii.

Față de aceste circumstanțe, instanța de recurs consideră o astfel de constatare ca neîntemeiată, adoptată cu interpretarea eronată a prevederilor legale aplicabile speței, or, reieșind din limitele judecării apelului și din specificul obiectului acțiunii în cauză, contrar prevederilor legale, instanța de apel a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei și cadrului legal, referindu-se în general la unele constatări reținute la adoptarea hotărârii de prima instanță, fără a verifica legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului în raport cu regulile stabilite de lege.

Astfel, conform art. 209 alin. (1) Codul muncii, sancțiunea disciplinară se aplică, de regulă, imediat după constatarea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de o lună din ziua constatării ei, fără a lua în calcul timpul aflării salariatului în concediul anual de odihnă, în concediul de studii sau în concediul medical.

Reglementări similare se conțin și în pct. 40 din hotărârea Guvernului nr. 746 din 7 august 1997 cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al factorilor de decizie din organele controlului vamal al Republicii Moldova, care stipulează că sancțiunea disciplinară se aplică imediat după constatarea încălcării, dar cel târziu în termen de o lună din ziua constatării ei, fără a ține cont de timpul, când lucrătorul a fost bolnav sau s-a aflat în concediu.

La caz, sunt relevante și prevederile art. 208 alin. (2) Codul muncii, care indică că în funcție de gravitatea faptei comise de salariat, angajatorul este în drept să organizeze și o anchetă de serviciu, a cărei durată nu poate depăși o lună. În cadrul anchetei, salariatul are dreptul să-și explice atitudinea și să prezinte persoanei abilitate cu efectuarea anchetei toate probele și justificările pe care le consideră necesare.

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor date, se va nota că scopul efectuării anchetei de serviciu anterior luării deciziei de aplicare a sancțiunii disciplinare se subsumează ideii de protecție a salariatului în fața poziției dominante a angajatorului, în vederea limitării oricărui element de arbitrar și abuz.

Ca urmare, sarcinile anchetei de serviciu sunt: examinarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzelor abaterilor disciplinare comise de către colaborator; stabilirea cauzelor și condițiilor care au condus la comiterea abaterilor disciplinare; identificarea persoanelor vinovate și asigurarea aplicării corecte a legislației în vigoare, pentru ca fiecare persoană care a comis abateri disciplinare să fie sancționată conform vinovăției sale și nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere.

În raport cu cele relatate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ relevă că abaterea disciplinară a unui colaborator al Serviciului Vamal poate fi constată în urma efectuării unei investigații prealabile și audierii echitabile a funcționarului vamal, astfel că, data constatării abaterii disciplinare, conform art. 209 alin. (1) Codul muncii, urmează a fi considerată data finalizării investigații prealabile. Or, o simplă informare cu privire la o eventuală abatere disciplinară nu poate fi asimilată cu existența de fapt a abaterii, constatarea acesteia fiind posibilă doar în urma efectuării unei anchete de serviciu.

Astfel, instanța de recurs apreciază ca fiind greșită constatarea instanței de apel referitoare la faptul că sancțiunea disciplinară de eliberare din serviciul vamal a fost aplicată după expirarea termenului de o lună stipulat în art. 209 alin. (1) Codul muncii, deoarece termenul de aplicare a sancțiunii disciplinare a început să curgă din 2 februarie 2018, în urma emiterii ordinului nr. 57-O a Serviciului Vamal, inițiat în baza raportului Direcției de integritate și supraveghere.

În acest sens, instanța de recurs menționează că abaterea disciplinară a fost constatată prin încheierea din 26 februarie 2018 a investigației de serviciu prin care s-a propus de a aplica colaboratorului vamal Alexandru Plămădeală sancțiunea disciplinară eliberarea din serviciu în organul vamal, pe când ordinul contestat a fost emis 14 martie 2018, respectiv în interiorul termenului legal.

Or, abaterea disciplinară de către Alexandru Plămădeală a fost constatată de Comisia disciplinară prin încheierea investigației de serviciu efectuată în baza ordinului Serviciului Vamal nr. 57-O din 2 februarie 2018, care a și propus aplicarea față de colaboratorul menționat a sancțiunii disciplinare sub formă de eliberare din serviciu în organul vamal.

Drept urmare, prin prisma prevederilor art. 209 alin. (1) Codul muncii, se atestă că ordinul Serviciului Vamal nr. 199-p din 14 martie 2018, a fost emis în interiorul termenului prevăzut de lege pentru aplicarea sancțiunii disciplinare pentru abaterile admise de către Alexandru Plămădeală, fiind cert că existența abaterii disciplinare comise de acesta a fost constatată odată cu finalizarea anchetei de serviciu, adică la data de 26 februarie 2018.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază ca fiind pripită și concluzia instanței de apel referitoare la faptul că în lipsa încălcărilor procedurale, pentru pretinsele fapte invocate lui Alexandru Plămădeală, în raport cu gravitatea abaterii imputate, sancțiunea este una neproportională.

De altfel, instanța de apel nu a argumentat nici într-un mod aceste concluzii și nu a dat o apreciere corespunzătoare acestor circumstanțe prin prisma prevederilor legale ce ar sta la baza concluziilor formate.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ conchide că instanța de apel urma să elucideze pe deplin aceste circumstanțe, deoarece în situația creată, rămâne incertă legalitatea actului administrativ contestat.

În situația în care instanța de apel nu s-a expus asupra legalității pe fond a ordinului contestat, precum și nu a dat o apreciere corespunzătoare tuturor circumstanțelor cauzei prin prisma normelor de drept materiale ale raportului juridic litigios, instanța de recurs conchide asupra imposibilității de a se pronunța asupra

fondului cauzei, motiv ce impune casarea deciziei instanței de apel cu remiterea la rejudecare.

În baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, instanța de recurs nu poate adopta o soluție finală, întrucât lichidarea lacunelor depistate în cadrul procedurii de examinare în recurs nu este posibilă, de aceea cauza urmează a fi reexaminată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând cauza, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că din interpretarea art. 6 CEDO, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza *García Ruiz c. Spaniei* din 21.01.1999).

Din considerentele arătate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu restituirea cauzei spre rejudecare instanței de apel.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. d), art. 248 alin. (2) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul depus de Serviciul Vamal al Republicii Moldova.

Se casează decizia din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Plamadeală împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului și repararea prejudiciului moral, cu restituirea cauzei la Curtea de Apel Chișinău.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Victor Burduh